

обычай, за да покаже, че извънше-то омыване само отъ себе нѣма голѣмъ важность. Фарисея-тъ съ негодованіе забѣлѣжилъ това и помислилъ си: зашто ни Той, ни ученицы-тъ Му не си омыватъ рѣцѣ-тъ? Господь, Комуто были открыты всички-тъ человѣчески помышленія, казалъ: „вы, фарисей-тъ, имате обычай да чистите външность-тъ, да прѣмываете блюда-та и стѣкла-та, но вѣтрѣшность-та ваша е напълнена съ лукавства и грабительства.“

Пилать, Римскыя-тъ правитель во Іудеѣ, заповѣдалъ да погубятъ нѣколко Галилеяне, подозрителны на Римско-то правительство; тѣхъ осѣдили и погубили въ единъ праздниченъ день, и крѣвь-та имъ ся смѣсила съ крѣвь-тъ на приносимы-тъ жертвы. Кога рассказали за това нѣчто Іисусу Христу, Той отговорилъ: „не мыслите ли вы, че тыя Галилеяне сѣ были повече отъ другы-тъ грѣшны, зачтото ги постигнѣ такава смѣрътъ? Нѣ. Но ако не ся исправите, то вы всички ще погынете подобнымъ образомъ.“

Около сѣщо-то время ся случило друго несчастіе въ Іерусалимѣ. Една башня, която стояла при Силоамскыя водоемъ, паднѣла и удушила осемнадесять человѣцы. Іисусъ Христосъ казалъ: „вы мыслите, че тыя хора, които притиснѣ Силоамска-та башня, сѣ были найголѣмы грѣшницы во всякій Израиль? Увѣрявамъ вы, че нѣ. Ако не ся раскаяете, то ще погынете, като нихъ.“

Такожде и ный, кога чуемъ за подобны на това случаи, трѣбва да размышляваме: ако постигне и мене смѣрътъ толкосъ нечаянно, то съ какво щѣ прѣдстанѣ прѣдъ Бога, сѣдѣхъ моего? Нека несчастіе-то на ближнія да ми служи за прѣдупазване.

## ГЛАВА XXXI.

Іисусъ Христосъ исцѣлява сухорѣкыя.

Во време-то на Свое-то странствованіе по Галилеѣ, веднажъ, въ сѣботѣ, Спаситель влѣзълъ въ единъ синагогъ